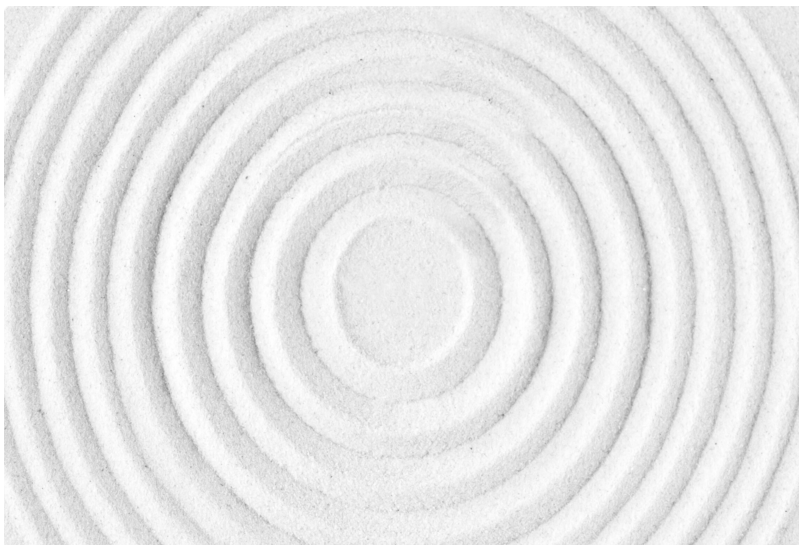

Filip Štojdl

Novéna TADY a TEĎ

Úvodní slovo

Devítidenní praxe

Tato devítidenní meditace, vznikla vlastně jako soukromá potřeba mít po ruce něco jednoduchého a přitom silného, k prohloubení vlastní modlitby. Byla mi průvodcem jako příprava na důležité věci v životě, i pomocnou „rukou“ při hledání odpovědí na podstatné otázky v krizi, závislostech, nemoci nebo v hledání síly odpustit sobě a druhým. Vycházel jsem přitom z křesťanské tradice a denní praxe, ale také jsem se velmi nechal inspirovat cvičeními od Thich Nhat Hanha a jeho knihou Živý Buddha – Živý Kristu která mě právě místy výše zmíněnými provázela.

Co je křesťanská meditace? Je to způsob, kterým se zaměřujeme na dýchání s Bohem. Není to přemýšlení, ale otevření srdce. Obsahem je láska, zatímco to ostatní je spíše forma. Na to je třeba myslet. Písmo sv., Ticho – jako místo, které vytváří zároveň Prostor pro Boží hlas, Vztah – nejde o techniku ale o setkání, Akce – veškerá modlitba má mít své naplnění v uskutečňování (ora et labora), myšlenky mystiků. Meditace je zcela prostředkem ke zklidnění přetížené mysli. Na tom se shodují nejen mistři a učitelé kontemplativní mysli, ale také odborníci v pomáhajících profesích, jako jsou například lékaři a terapeuti. Skrze meditaci se vlastně probouzíme (meditace není totéž, co relaxace) v uskutečňování (spojení) pokoje srdce kolem sebe i v sobě. Vytvoříme-li si prostor (malý koutek), alespoň čtvrt hodiny a v něm a trochu počáteční trpělivosti, je možné dosáhnout zázraků. Pouhých patnáct minut, bez mobilu,

povinností, mailů a podobně se dnešnímu člověku asi zdá jako „šílený“ požadavek. Ale ruku na srdce, kolik času jsme třeba dnes nakupovali, nebo se zabývali jen neustálým myšlením na to, jak nestihnáme?

Další postup záleží především na vaší kreativitě. Příprava by neměla zabrat víc než minutu. Je dobré mít své – meditační místo stále při sobě. Jednoduchý prostor s dekou, sedátkem nebo polštářem, ev. svíčkou a malou ikonou Krista postačí, ale i kamínek, nebo třeba vůbec nic je také fajn. Mimochodem zde radím mít u sebe nějaký jednoduchý předmět, jako třeba náramek, nebo něco, co nás denně provází. Smysl tohoto předmětu prozradím později. Nyní je podstatné tiché místo, kde nás nic neruší. Poté se posadíme, tak abychom byli uvolnění, ale i bdělí zároveň. Doporučuji sundat si boty i ponožky a nejprve se rukama dotknout vlastního těla, uvědomit si jeho napjatá místa, místa horká nebo studená a vše náležitě „prosýchávat.“ Pokračujeme jednoduchou prosbou, například tou, kterou doporučoval svým žákům Laurence Freeman: „Pane, jsem zde. Otevři mé srdce, abych tě slyšel.“

Po chvilce postoupíme hlouběji, otevřeme Písmo, přečteme si krátký úryvek z Evangelia (například texty zde, ale hledejte si ty vaše). Úryvek si přečteme, nejlépe pomalu a zřetelně. Text by neměl být dlouhý. Pak přecházíme k rozjímání (každá část předchozích i následujících kroků je už meditací). Vnímáme přítomnost a v ní svůj dech, pozorujeme své tělo a dýcháme do nejcitlivějších míst s náležitou jemností. Pokud se doposud neobjevily myšlenky, meditační cvičení už nejsou nic pro vás. Pokud ano, tak jako u mně, uvědomte si je, ale nechte je odejít. U mně to byly často myšlenky na sex, na pracovní povinnosti, na to, co jsem zapomněl, na větší efektivitu, na cigaretu, apod. Nemusíme se nyní stydět. Jsou to myšlenky, které si pohrávají jako vítr s modlitebními praporky.

Jemně se můžeme zastavit u emocí, které se objevily při naslouchání Ježíšovi, a u několika slov, které jsou podobné malým kamínkům na břehu moře. Naším úkolem není „na něco přijít“, ale mnohé nechat odejít. To je ostatně moudrost těchto kamínků. Miliony přílivů a odlivů a kamínky získaly nádherný tvar i barvu, ale přitom zůstaly sami sebou. I my takoví máme být. Oratio, tedy modlitba, je nyní jiná, než jak jsme zvyklí. Modlíme se vlastními slovy a sdělujeme Ježíšovi přímo, co nás oslovilo, čemu nerozumíme, můžeme se také zeptat, jak nám mohou tato slova pomoci v situaci, v níž právě jsme. Nemusíme modlitbu uzavírat jinak než tichem. To stačí. Neposuzujeme, neodsuzujeme. Následná kontemplace je chvílí, kdy jen tak sedíme s Ježíšem vedle nás. Všechno se plní touto posvátnou přítomností. Závěrem poděkujeme za tento čas. Poděkujeme za den, který nás čeká, nebo za den, který minul a my jdeme spát (záleží na našem způsobu). Sezení zakončíme modlitbou Páně, nebo modlitbou Zdravas Maria.

Pokud vás tato meditace zaujala, je to skvělé, klidně si ji stáhněte, vytiskněte, zkopírujte a předělejte podle sebe. Podstatou je meditace, nikoliv názor na ni.

Filip Štojdl

WWW.BRATRFILIP.CZ

POCHYBNOSTI

Bible

„V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás.“ (1 Jan 4,10)

Zamyšlení

Někdy se zdá, že Boží láska je nám vzdálená. Naše srdce je jako hrob, zavaleno balvanem bolesti a zmatku. Ale právě tam, v temnotě, se může zrodit víra – ne jako výsledek našeho úsilí, odpověď na lásku, která nás předchází. Víra není jistota, ale důvěra. A ta se rodí právě tehdy, kdy dovolíme být milováni – bez podmínek, bez zásluh.

Inspirace

- „Víra je noční světlo, které nás vede, když nevidíme cestu.“ – sv. Jan od Kříže
- „Pochybnost není opakem víry, ale její součástí.“ – sv. Terezie z Lisieux
- „Bůh je blíží, než si myslíme – i v našich pochybnostech.“ – sv. Augustin

Meditace

- Vdechuji – vím, že jsem naživu.
- Vydechuji – vděčně přijímám tento okamžik.
- Vdechuji – vnímám své tělo.
- Vydechuji – uvolňuji napětí.
- Vdechuji – přijímám své pochybnosti.
- Vydechuji – nechávám je plynout.
- Vdechuji – dotýkám se ticha.
- Vydechuji – spočívám v přítomnosti.
- Vdechuji – jsem doma.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdrávas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať tě dnes provází tichá důvěra, že jsi milován/a právě tam, kde se cítíš nejistý/á. Ať tvé pochyby otevrou dveře hlubší víře. Ať tě Bůh drží v náručí, i když to necítíš. Amen.

SMRT

Bible

„My všichni, kteří jsme byli křtem ponořeni v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořeni do jeho : křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.“ (Řím 6, 3–4)

Zamyšlení

Křest není jednorázový rituál „all in one“, ale denní cesta. Ponořování do Kristovy smrti a vzkříše poznáváním. Umíráme přítomnému, představám, jistotám – abychom mohli žít novým životem. Je odvahy, protože zve do neznáma. Tam, v tichu a nejistotě, se rodí celistvý člověk.

Inspirace

- „Když se vzdáš všeho, co si myslíš, že jsi – tehdy se poprvé nadechneš.“ – mistr Seung S
- „Smrt ega je začátkem skutečného života.“ – Thich Nhat Hanh
- „Nehledej osvícení. Jen přestaň lpět.“ – mistr Dōgen

Meditace

- Pane, jsem zde.
- Vdechuji – přijímám tvou přítomnost.
- Vydechuji – odevzdávám svou kontrolu.
- Vdechuji – vnímám své tělo.
- Vydechuji – uvolňuji napětí.
- Vdechuji – přijímám smrt starého já.
- Vydechuji – otevírám se novému životu.
- Vdechuji – spočívám v tichu.
- Vydechuji – děkuji za dar vzkříšení.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)
Otče náš...
Zdrávas Maria... (3x)
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...
Amen.

Požehnání

Ať dnes s pokorou přijmeš vše, co v tobě umírá, a s důvěrou očekáváš, co se má zrodit. Ať tě Kristem cestou hluboké proměny a vdechne ti nový život. Amen.

PLNOST

Bible

„Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije.“ (Jan 7,37)

Zamyšlení

Snášíme hlubokou žízeň po smyslu, lásce, přijetí. Kristus nás zve, abychom přišli takoví, jací jsn se z pramene, který nevysychá. Když přestaneme štvát za dokonalostí a odvážíme se napít, přij zároveň to, co potřebujeme – odpuštění a naše srdce se začne uzdravovat. Tehdy přestáváme f Krista venku.

Inspirace

- „Bůh je žíznivý po naší žízni.“ – sv. Augustin
- „Nejsme naplněni tím, co máme, ale tím, co dáváme.“ – sv. František z Assisi
- „Srdce, které miluje, je vždy plné.“ – sv. Matka Tereza

Meditace

Vdechuji – vnímám své srdce.
Vydechuji – otevírám ho.
Vdechuji – přijímám soucit.
Vydechuji – připouštím si bolest.
Vdechuji – stojím v přítomnosti.
Vydechuji – děkuji za tento okamžik.
Vdechuji – jsem naplněn/a.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)
Otče náš...
Zdrávas Maria... (3x)
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...
Amen.

Požehnání

Ať dnes tvé srdce pocítí, že je milováno právě takové, jaké je. Ať tě Kristus naplní pokojem, kter přesahuje všechnu chápavost. Ať tvá žízeň po pravdě a lásce najde svůj pramen. Amen.

SLABOST

Bible

„Otče, odpusť jim.“ (Lk 23,34)

Zamyšlení

Odpustit je snad to nejtěžší. Kristus odpouští těm, kdo ho křížují. A my? Odpustit sobě neznáme zapomenout, ale přijmout lidskost - vlastní podstatu. V tom je proměňující energie.

Inspirace

- „Když se přestaneš snažit být silný, objevíš svou skutečnou sílu.“ – zenový mistr Ikkyū
- „Slabost není překážkou, ale dveřmi.“ – zenový mistr Hakuin
- „Odpustit znamená pustit kámen, který tě táhne ke dnu.“ – zenový mistr Ryōkan

Meditace

- Pane, jsem zde.
- Vdechuji – vnímám svou slabost.
- Vydechuji – přijímám ji.
- Vdechuji – vnímám tvou přítomnost.
- Vydechuji – odevzdávám své soudy.
- Vdechuji – odpouštím sobě.
- Vydechuji – odpouštím druhým.
- Vdechuji – spočívám v milosrdenství.
- Vydechuji – děkuji za tvou lásku.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdrávas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať dnes najdeš odvahu podívat se na svou slabost s očima milosrdenství. Ať ti Kristus ukáže, že tam, kde se cítíš nejzranitelnější, jsi nejbližší Jeho srdci. Ať tě naplní pokoj, který přichází s odpu. Amen.

SKRYTOST

Bible

„Spatřil jsem mocného anděla, jak velkým hlasem provolává: ‚Kdo je hoden ten svitek otevřít a rozebrat jeho pečeti?‘ A nikdo ani na nebi, ani na zemi, ani v podsvětí nemohl ten svitek otevřít a do něho nahlédnout. Já jsem velice plakal... Ale jeden z těch starců mi řekl: ‚Neplač! Hle, zvítězil Davidův On ten svitek s jeho pečetěmi otevře.‘“ (Zj 5,2–5)

Zamyšlení

Existují tajemství, která nelze vyslovit. Jsou hluboko v nás, chráněná tichem a slzami. Někdy plá proto že nerozumíme. A to je v pořádku. Ne všechno musí být hned odhaleno. Ne všechno musí pochopeno. V tichu a trpělivosti se rodí důvěra – že přijde čas, kdy se svitek otevře. A že ten, kdo otevře, je Láska sama.

Inspirace

- „Bůh je nejvíce přítomen v tom, co zůstává skryté.“ – sv. Terezie z Ávily
- „Mlčení je jazykem Boha, vše ostatní je špatný překlad.“ – sv. Jan od Kříže
- „Ne všechno, co je pravdivé, musí být vysloveno. Některé pravdy se žijí.“ – sv. Benedikt

Meditace

- Vdechuji – vnímám tajemství života.
- Vydechuji – přijímám, že nevím.
- Vdechuji – vnímám své srdce.
- Vydechuji – nechávám ho být.
- Vdechuji – spočívám v tichu.
- Vydechuji – objímám nejistotu.
- Vdechuji – důvěřuji.
- Vydechuji – odevzdávám se.
- Vdechuji – jsem v pokoji.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)
Otče náš...
Zdravas Maria... (3x)
Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...
Amen.

Požehnání

Ať dnes spočíneš v pokoji, i když nevíš. Ať tě Duch svatý učí důvěřovat tomu, co je skryté. Ať tě drží za ruku, i když se svitek tvého života ještě neotevřel. Amen.

POKLONY

Bible

„Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý člověk, ponížil se.“ (Flp 2, 5–8)

Zamyšlení

Pokora není slabost. Je to síla, která se sklání. Ježíš se nesnažil být výš než ostatní – naopak. Přijal poslední místo, aby nám ukázal cestu. I my se můžeme každý den sym poklonit – nejen před Bohem, ale i před těmi, kdo nám ublížili, kdo nás zranili. Ne proti bychom schvalovali jejich činy, ale protože tím osvobozujeme sami sebe. Poklona je t vnitřní svobody.

Inspirace

- „Když se klaníš, klaníš se celému vesmíru – a on se klaní tobě.“ – zenový mistr Kōdō Sawaki
- „Poklona není o pokoře vůči druhému, ale o pokoře vůči životu.“ – zenový mistr Shunryū Suzul
- „Když se skloníš, nic neztrácíš – jen ego.“ – zenový mistr Taisen Deshimaru

Meditace

- Vdechuji – vnímám svou pýchu.
- Vydechuji – odevzdávám ji.
- Vdechuji – skláním se před Tebou.
- Vydechuji – skláním se před životem.
- Vdechuji – přijímám svou lidskost.
- Vydechuji – odpouštím těm, kdo mi ublížili.
- Vdechuji – spočívám v pokoře.
- Vydechuji – děkuji za dar poklon.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdravas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať dnes najdeš sílu sklonit se – ne z porážky, ale z lásky. Ať tě Kristus učí umění pokory, která o Ať každá tvá poklona přinese mír do tvého srdce. Amen.

ÚČASTENSTVÍ

Bible

„Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“ (Mt 6,34)

Zamyšlení

Strach ochromuje. Úzkost, obavy, tíha odpovědnosti – to vše svazuje. Ježíš zve k odvaze. Ne k bezhlavému jednání. Dnešek je jediný den, který máme. Nyní můžeme udělat malý krok – svěřit se, požádat o pomoc, nebo jen zhluboka dýchat. I to je čin. I to je víra v pohyb a účastenství.

Inspirace

- „Důvěra v Boha neznamena, že nemáme mít strach, ale že nás strach nezastaví.“ – sv. Terezie
- „Každý den je nový začátek. I když padneš, vstaň a jdi dál.“ – sv. František Saleský
- „Modli se, jako by vše záleželo na Bohu. Jednej, jako by vše záleželo na tobě.“ – sv. Ignác z Loyoly

Meditace

- Vdechuji – vnímám svou úzkost.
- Vydechuji – přijímám ho.
- Vdechuji – vnímám své tělo.
- Vydechuji – uvolňuji napětí.
- Vdechuji – spočívám v přítomnosti.
- Vydechuji – nechávám zítřek být.
- Vdechuji – přijímám dnešek.
- Vydechuji – činím malý krok.
- Vdechuji – jsem v bezpečí.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdravas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať dnes najdeš odvahu udělat právě ten krok, který je před tebou. Ať tě Kristus provází v každé chvíli a dá ti sílu důvěřovat. Ať dnešek přinese světlo do tvého srdce. Amen.

SÍLA

Bible

„Pane, zachraň nás, nebo zahyneme!“ (Mt 8,25)

Zamyšlení

Jsou chvíle, kdy si musíme přiznat, že už nemůžeme dál sami. A právě tehdy se otevře prostor pro milost. Síla větší než naše není slabostí – je to přiznání, že nejsme středu vesmíru. Je to pokora, která nás spojuje s Bohem. Mnozí, kdo prošli závislostí, nemocí, hlubokou krizí, vědí, jak osvobozující je odevzdat se. Ne jako rezignace, ale jako důvěra, že blíž, než si myslíme – právě v okamžiku, kdy voláme o pomoc.

Inspirace

- „Když už nemůžeš, právě tehdy začínáš.“ – zenový mistr Bankei
- „Odevzdání není konec, ale začátek skutečné cesty.“ – zenový mistr Hakuin
- „Síla přichází, když přestaneš bojovat s tím, co je.“ – zenový mistr Dōgen

Meditace

- Vdechuji – vnímám svou bezmoc.
- Vydechuji – odevzdávám ji Tobě.
- Vdechuji – vnímám Tvou přítomnost.
- Vydechuji – důvěřuji Ti.
- Vdechuji – přijímám sílu, která není má.
- Vydechuji – spočívám v pokoji.
- Vdechuji – děkuji za Tvou blízkost.
- Vydechuji – jsem v bezpečí.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdrávas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať dnes pocítíš, že nejsi sám/sama. Ať tě síla větší než tvá vlastní nese v každém kroku. Ať tě Kdo když už nemůžeš – a ukáže ti, že právě tehdy jsi nejbližší Jeho srdci. Amen.

AUTORITA

Bible

„Kristus byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu jméno n jiné jméno. Při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno a každý jazyk musí k slávě Boha i vyznat: Ježíš Kristus je Pán.“ (Flp 2,8–11)

Zamyšlení

V životě hledáme autority – někoho, kdo nám řekne, co je správné, kdo nás povede. / ale není vnější, ale vnitřní skutečnost. Kristus je první i poslední protože se sklonil. To „vůdce“ neudělá. Poklekáme před Ním, nesnižujeme se – naopak, stáváme se svobodni. V Jeho jménu nacházíme směr, jistotu i pokoj.

Inspirace

- „Kristus je král, protože slouží.“ – Benedikt XVI.
- „Pokora je klíčem k pravé autoritě.“ – sv. František z Assisi
- „Když poklekám, vstupuji do prostoru, kde vládne láska.“ – sv. Hildegarda z Bingenu

Meditace

- Vdechuji – vnímám svou touhu po vedení.
- Vydechuji – odevzdávám ji.
- Vdechuji – vnímám přítomnost.
- Vydechuji – spočívám v důvěře.
- Vdechuji – přijímám vedení Lásky.
- Vydechuji – nechávám odejít strach.
- Vdechuji – skláním se v pokoře.
- Vydechuji – děkuji za směr.
- Vdechuji – jsem veden/a.

Modlitba

Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi. (3x)

Otče náš...

Zdrávas Maria... (3x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Amen.

Požehnání

Ať dnes poznáš, že nejsi sám/sama na cestě. Ať tě Kristus vede jako tvůj Pán – ne silou, ale lás. Jeho jménu najdeš odvahu, směr a hluboký pokoj. Amen.

Modlitba z knihy Richarda Rohra: Naděje proti temnotám, konec 2. kapitoly.

JEŽÍŠ ŘÍKÁ: „Lide můj, já jsem sebou, jsem tím, co je v tobě krásné. Já jsem tím, co je v tobě do tak ničíš. Jsem tím, co děláš tomu, co bys měl milovat. Jsem tím, čeho se obáváš, tvoje nejhlubší nejlepší a nejvíce obnažené já. Tvoje špatnost spočívá převážně v tom, jak se stavíš k tomu, co dobré a co je dobré v jiných – a to je opravdu špatné. Bojíš se dobra. Bojíš se mne. Zabíjíš to, co milovat. Nenávidíš právě to, co by tě mohlo proměnit a co tě promění, a ty se toho bojíš. Já jsem ukřižovaný Ježíš. Já jsem ty. A já jsem celá lidská historie.“

A MY JEŽÍŠOVI ODPOVÍDÁME: „Pane Ježíši ukřižovaný, ty jsi můj život. Ty jsi také moje smrt. krása. Ty jsi to, čím mohu být. Ty jsi mé celé já. Ty jsi všechno to, co chci, i všechno to, čeho se Ty jsi všechno to, po čem toužím i všechno to, co odmítám. Ty jsi moje duše, tak strašně opomíjí přehlížena. Pane Ježíši, tvoje láska je tím, čeho se nejvíce bojím. Nemohu dopustit, aby mě něk „pro nic“. Chci si lásku zasloužit. Nezasloužené důvěrné blízkosti s tebou nebo s někým jiným se Začínám vidět, že jsem ve svém vlastním těle obrazem toho, co se děje všude. Chci se zastavit, teď. Chci zastavit násilí vůči sobě samému, vůči světu, vůči komukoli, vůči tobě, můj ukřižovaný. Nechci už nikdy dělat z někoho obětí. A také si nechci sám na obětí hrát. Ukázal jsi mi zcela novou

Ty sám jsi, Pane Ježíši, odmítl přibíjet na kříž, a to i za cenu, že jsi byl ukřižován sám. Nepřijímá roli obětí, nikdy netoužíš po odplatě, šíříš kolem sebe jen odpuštění. Zatímco my na této strašné vraždě, nedůvěrujeme, útočíme a nenávidíme. Teď vidím, že to nejsi ty, koho lidstvo nenávidí; nenávidíme sami sebe a omylem tě zabíjíme. Musím přestat křížovat tvé zraněné tělo na této ze svých bratrů a sestrách, v každé formě života, ať je nevinná nebo nese vinu, úctyhodná nebo i všichni jsme tvoje zraněné Tělo, a tys mě vždycky miloval právě v mé nehodnosti. Jak to, že se j druhým nechovám stejně jako ty?

Teď vidím, že ty žiješ ve mně a já v tobě. Zveš mne, abych opustil tento nekonečný koloběh iluzí. Ty jsi ukřižovaný Ježíš, ty mne zachraňuješ. Ve své dokonalé a trpělivé lásce ses rozhodl vstoupit spojení se mnou. Nesnažím se předstírat, že ti rozumím. Mohu tě jen přijmout, věřit ti a stále dělat. Jsem místem, kde přebýváš. Rozhodl ses přebývat se mnou daleko více, než jsem se já kdy roz tebe. Lituji toho.

Děkuji ti, Pane Ježíši, že ses stal člověkem, protože tak si nemusím předstírat, že jsem Bůh, ani nemusím snažit. Děkuji ti, Pane Ježíši, že ses stal konečným a omezeným, takže si nemusím př že jsem nekonečný a neomezený. Děkuji ti, ukřižovaný Bože, že ses stal smrtelným, takže já se snažit stát se nesmrtelným. Děkuji ti, Pane Ježíši, že ses stal podřízeným, takže já nemusím př svoji nadřazenost nad kýmkoliv. Děkuji ti, že ses stal ukřižován za hradbami města, že ses byl vyhnán jako hříšníci, takže se můžeš se mnou setkat tam, kde cítím, že jsem stále mimo hradby svatosti

Děkuji ti, že ses stal slabým, takže já nemusím být silný. Děkuji ti, že jsi připustil, aby tě považovali nedokonalého a podivného, takže já nemusím být dokonalý a normální. Děkuji ti, Pane Ježíši, že připustil, aby tě odmítli, takže se nemusím tak namáhat, abych byl přijímán a milován. Děkuji ti, že považován za zkrachovance, takže se nemusím snažit ve svém životě předstírat, že jsem dosáhl. Děkuji ti, že jsi se podle obvyklých náboženských i politických měřítek mýlil, takže ani já nemusím vždycky pravdu. Děkuji ti, že jsi byl po všech stránkách chudý, takže já nemusím být ničím boha ti, Pane Ježíši, že jsi se stal vším tím, čím lidstvo pohrdá a čeho se bojí, takže já mohu přijmout sebe sama i jiné. Takže já mohu milovat v tobě právě to, co na sobě nejvíce nenávidím.

Ukřižovaný Ježíši, děkuji ti, že ses stal člověkem. Chci tě milovat. Potřebuji tě milovat. Pane Ježíši ukřižovaný, ty a já jsme jedno.“

p a x

WWW.BRATRFILIP.CZ